

2 AUG. 1989

1.k.

1989/1079/0100-22

1b/eot

1. Borgerrepræsentant Martin Günter
Frederiksholms Kanal 2
1220 København K
2. Københavns Borgerrepræsentation

1. I skrivelse af 7. marts 1989 har De anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt Københavns Kommune har pligt til i borgerrepræsentationens beslutningsprotokol at optage nøjagtig angivelse af - ved navn eller partibetegnelse - hvordan de enkelte borgerrepræsentanter har stemt i hver enkelt sag.

Som meddelt Dem med skrivelse af 10. marts 1989 har Indenrigsministeriet anmodet Københavns Borgerrepræsentation om en udtalelse i sagen. Borgerrepræsentationens udtalelse foreligger med skrivelse af 5. april 1989.

Det fremgår af sagen, at der i beslutningsprotokollen for borgerrepræsentationen kun optages stemmetallene for og imod et forslag, medmindre der fremsættes begæring om "gruppenoteringer" i henhold til forretningsordenens § 12, stk. 2, afstemning ved navneopråb i henhold til forretningsordenens § 12, stk. 1, eller tilførsel til beslutningsprotokollen i henhold til styrelseslovens § 13, stk. 2, der omhandler et medlems adgang til at forlange sin afvigende mening kort tilført beslutningsprotokollen.

§ 12, stk. 2, i forretningsordenen for borgerrepræsentationen har følgende ordlyd:

"Stk. 2. Medlemmerne har ret til at kræve deres afstemning tilført protokollen."

Det er oplyst, at bestemmelsen anvendes således, at en gruppe kan kræve at få noteret i beslutningsprotokollen, om den har stemt for eller imod en beslutning eller har undladt at stemme.

Som begrundelse for, at der ikke automatisk sker en registrering i beslutningsprotokollen af, hvorledes de enkelte grup-

per og/eller medlemmer har stemt, har borgerrepræsentationen bl.a. henvist til, at det vil være tidskrævende i forbindelse med hver enkelt afstemning at fastlægge, hvorledes en-mandsgrupper har forholdt sig, og om der eventuelt i grupper med flere medlemmer er stemt forskelligt, eller om nogle af medlemmerne har været fraværende under afstemningen.

Borgerrepræsentationen har endvidere fremhævet, at mens beslutningsprotokollen i landets øvrige kommuner efter mødet skal underskrives af samtlige medlemmer, der har deltaget i mødet, gælder der for Københavns Kommune den særregel, at protokollen alene underskrives af formanden og borgerrepræsentationens sekretær, jf. den københavnske styrelseslovs § 13, stk. 1. Særreglen er begrundet i borgerrepræsentationens størrelse.

Borgerrepræsentationen har i tilknytning hertil bemærket, at der efter et møde i borgerrepræsentationen udsendes såvel et trykt referat af forhandlingerne i mødet som et beslutningsreferat. Borgerrepræsentationen finder, at man på grundlag af det trykte referat af gruppernes indlæg under debatten normalt vil kunne aflæse, hvorledes de tilstedeværende medlemmer har forholdt sig ved afstemningen.

Under hensyn til den københavnske særregel om underskriften af beslutningsprotokollen og medlemmernes adgang til at begære "gruppenoteringer" i henhold til forretningsordenens § 12, stk. 2, afstemninger ved navneopråb i henhold til forretningsordenens § 12, stk. 1, eller tilførsel til beslutningsprotokollen af gruppens afvigende synspunkter i henhold til styrelseslovens § 13, stk. 2, finder borgerrepræsentationen ikke, at der er grundlag eller behov for en ændring af gældende praksis, hvorefter der alene kun sker registrering af stemmetallene for og imod et forslag, medmindre en af de før omtalte begæringer fremsættes.

I denne anledning skal Indenrigsministeriet udtale følgende:

I henhold til § 13, stk. 1, i lov om Københavns Kommunes styrelse, jf. lov nr. 274 af 8. juni 1977 indføres borgerrepræsentationens beslutninger i en beslutningsprotokol, der underskrives af formanden og borgerrepræsentationens sekretær umiddelbart efter hvert møde. Loven indeholder ikke udtrykkelige bestemmelser om, hvorledes stemmeafgivningen ved en beslutning skal registreres i beslutningsprotokollen.

For andre kommuner end København gælder bestemmelsen i § 13, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse, jf. bekendtgørelse nr. 313 af 20. juni 1984, hvorefter kommunalbestyrelsens beslutninger

indføres i en beslutningsprotokol, der efter hvert møde underskrives af de medlemmer, der har deltaget i mødet. Heller ikke denne lov indeholder udtrykkelige bestemmelser om registreringen af stemmeafgivningen i beslutningsprotokollen.

Indenrigsministeriet har imidlertid tidligere udtalt sig om de hensyn, der ligger bag bestemmelsen i loven om kommunernes styrelse om en beslutningsprotokol. Indenrigsministeriet har således anført, at beslutningsprotokollens formål er at afgive dokumentation for trufne beslutningers indhold samt at angive, hvilke kommunalbestyrelsesmedlemmer der er ansvarlige for beslutningens vedtagelse. Opfyldelse af dette formål forudsætter, at det af beslutningsprotokollen fremgår, hvordan de enkelte medlemmer har stemt. Hvis stemmefordelingen svarer til en sædvanlig gruppdeling, er det dog ikke ud fra de nævnte bevismæssige hensyn nødvendigt, at det er angivet, hvilke navngivne medlemmer der har stemt for eller imod eller undladt at stemme. I så fald er det tilstrækkeligt, at der er angivet gruppebetegnelserne.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse skal bestemmelsen i loven om Københavns Kommunes styrelse om en beslutningsprotokol for borgerrepræsentationen tilgodese samme formål.

Den omstændighed, at borgerrepræsentationens beslutningsprotokol på grund af borgerrepræsentationens størrelse alene underskrives af formanden og sekretæren, har efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke betydning for spørgsmålet om registreringen af stemmeafgivningen. De praktiske hensyn, der ligger bag særreglen om underskrift, kan således ikke begrunde en fravigelse af den almindelige regel om, at det af hensyn til ansvarsplaceringen må være muligt at fastslå, hvorledes det enkelte medlem har forholdt sig ved afstemningen om en sag.

Heller ikke den omstændighed, at der foreligger såvel forhandlingsreferater som beslutningsreferater af borgerrepræsentationens møder, kan efter Indenrigsministeriets opfattelse begrunde en fravigelse af reglen om, at det ved angivelse i beslutningsprotokollen må kunne dokumenteres, hvorledes de enkelte medlemmer har stemt. Dels er det ikke alle medlemmer, der tilkender deres standpunkt i en sag gennem deltagelse i forhandlingerne, dels vil et medlem kunne vælge at stemme for vedtagelsen af en beslutning, selv om den pågældende under forhandlingerne har argumenteret imod beslutningen og omvendt.

Endvidere bemærkes, at bestemmelsen i § 13, stk. 2, i loven om Københavns Kommunes styrelse, og bestemmelserne i borgerrepræsentationens forretningsordens § 12, stk. 1 og 2, ikke generelt sikrer en dokumentation for, hvorledes det enkelte medlem har forholdt sig i forbindelse med stemmeafgivningen.

Indenrigsministeriet finder derfor, at opfyldelsen af formålet med en beslutningsprotokol for borgerrepræsentationen bl.a. må forudsætte, at det i beslutningsprotokollen angives, hvorledes de enkelte medlemmer har stemt. Dog er det tilstrækkeligt med en angivelse af gruppebetegnelsen i tilfælde, hvor stemmefordelingen svarer til en sædvanlig gruppdeling.

Borgerrepræsentationen er underrettet om ovenstående ved en kopi af denne skrivelse, idet ministeriet samtidig har henstillet, at borgerrepræsentationen fremtidig følger den ovenfor nævnte fremgangsmåde med hensyn til angivelse af stemmeafgivningen.

2. Not.:

Hvilket herved meddeles under henvisning til borgerrepræsentationens skrivelse af 5. april 1989 (j.nr. 162/89), idet ministeriet samtidig skal henstille, at borgerrepræsentationen fremtidig følger den ovenfor nævnte fremgangsmåde med hensyn til angivelse af stemmeafgivningen.

End/ to Måne